

Bøssebog med empowerment og problemer

Queer Jihads bog »Se! Den heteroseksuelle verdensorden går i stykker« er selvmagende og cis-bøsset, ikke queer.

AF CAMILLA TVED

Queer Jihads bog *Se! Den heteroseksuelle verdensorden går i stykker* er en af de første danske ikke-akademiske fagbøger om queer-begrebet, og den lander på et tørt sted. Bogen er et genoptryk af *zines* og billedmateriale fra undergrundsgruppen Queer Jihad fra årene 2005 – 2013. Således er det eneste nye i bogen det indledende interview, hvor journalist, musiker og aktivist Rasmus Poulsen har interviewet gruppens medlemmer.

Læs interview med Queer Jihad fra bogens indledning hos Modkraft

Bogen har en fin form, god længde, sjove og fine illustrationer, og den er skrevet i et befriende letforståeligt og ikke-akademisk sprog. Det her er helt praktisk, helt naivt, helt konkret, helt revo og helt jordnært: Analsex-guide, bøsseporno, selvforsvarsguide, refleksioner, breve fra provinsen, hate-crime analyser, guides til at queere dit liv osv.

Alt sammen illustreret med genoptryk af plakater, graffitibilleder, klistermærker, fine tegninger, porno osv. Det er ingen tak til systemet og fuld skrue på *empowerment*-knappen.

Der er bare lige et problem.

I al absurdhed bruger Queer Jihad 300 sider på at give fingeren til det heteronormative samfund, samtidig med, at de reproducerer selvsamme samfunds binære kønsstereotyper, herunder usynliggørelse af cis-kvinders seksualitet og queer-feministiske erfaringer.

Dermed ender Queer Jihads bog med at gå fra at være et potentielt banebrydende aktivistisk baseret queer-projekt, til at være antifeministisk og kønsstereotyp og dermed alt andet end queer.

Læs mere om bogreceptionen for *Se! Den heteroseksuelle verdensorden går i stykker* i Modkrafts kalender

Fra Queer Jihad til Queer gone bad

En af de ting, jeg synes, er meget sympatisk ved Queer Jihads projekt er deres insisteren på i et nærmest naivt sprog at trække queer-begrebet ud af akademikernes favn og ned på jorden. Derfor ingen kritik herfra for ikke at have opfundet den dybe tallerken fra starten, jeg er i forvejen lidt bekymret for queer-miljøets (og venstrefløjens) manglende evne til at rumme fejl-slutninger, ukategoriske overvejelser og forsigtige spørgsmål, og jeg savner ingen fabulerende analyser i teksterne.

Men jeg savner en masse andet.

Bogen er smækfuld af illustrationer (og heldigvis for det) og det er svært at lave konkret retfærdig statistik på, men også på illustrationssiden fornemmer man et problem:

Der er 10 illustrationer (fotos og tegninger) af cis-kvinder/lesbiske.^[1] De to af dem er fra heteroporno-film. Der er ca. 70 illustrationer af cis-mænd/bøsser, heraf de fleste bøsse-pornografiske. Der er også andre typer illustrationer af mere »queeret« art, hvor køn og seksualitetsudtryk er herligt sløret, men det ændrer ikke på, at det grafiske udtryk, som skal præsentere Queer Jihads projekt overordnet er ekstremt cis-mande-bøsset, og dermed ekstremt ekskluderende for alle, der ikke tilhører den kategori.

»Kvinder og bøsser«

Mange steder er bogen illustreret med små korte fakta om kvinder a la så-og-så-mange-kvinder-dør-af-graviditetskomplikationer, så-og-så-mange-kvinder-er-udsat-for-vold-og-voldtægt, kvinder-får-det-halve-i-løn osv. Man forstår, at kvinder ofte er ofre for uretfærdigheder og patriarkalske samfundsstrukturer. Desværre ikke usandt, men offerpositionen er nærmest uudholdeligt udpenslet og står desto stærkere frem ved det overordnede totale fravær af kvinder som... noget andet.

I temanummeret »Træt af Pis« står der f.eks: »Vi har...valgt at udelukkende beskæftige os med vold mod bøsser...ikke vold mod kvinder, fordi det på en måde er et helt andet emne og under alle omstændigheder ville blive alt for omfattende« (2008). Og videre: »Gay-bashing er hate-crimes der retter sig mod bøsser« (2008).

Gay-bashing er i sig selv et ord for vold mod homoseksuelle, men i praksis understøtter det en almen opfattelse hvor »gay« bliver lig med »bøsser«. Ordet er dermed samtidig et tilsløringsord, fordi lesbiske, trans-personer og andre forsvinder ud af nogle af de offerpositioner, der netop godt kunne trænge til at skabes noget genkendelse omkring, og brugt i denne sammenhæng får Queer Jihad nærmest gjort en dyd ud af den usynliggørelse, der altid har været en fare ved udtrykket.

I bogen præsenteres man i overmål for bøsse-analsexguider, bøsse-porno og bøsse-selvforvar. Men kære Queer Jihad, hvis I skal leve op til jeres eget dekonstruerende verdenssyn, så burde I nok folde disse emner mere ud som noget, der er relevant for andre end cis-bøsser.

Jeg mener, analsex, porno og behovet for at forsvare sig selv – skulle det nu være noget specielt bøsset? Virkelig?

I et zine fra 2009, 127 sider inde i bogen, opdager Queer Jihad queer-feminismen. Her slås det fast, at »Queer Jihad elsker feminister, ingen tvivl, men queer er ikke kun kvindekamp. Det er den gamle forskel mellem bøssekamp og kvindekamp, at kvinder gerne vil afseksualiseres (eller i hvert fald definere deres seksualitet selv, fordi de har fået presset en patriarkalsk seksualitet ned over hovedet, mens bøsserne gerne vil seksualiseres mest muligt, fordi de er blevet nægtet retten til deres seksualitet (ja klart det er forenklet, men du forstår)«.

Nej, jeg forstår det faktisk ikke. Det, jeg forstår, er, at her reproduceres en patriarkalsk forestilling om, at kvinder ikke er liderlige og begærlige, at »bøsser« og »kvinder« sprogligt bør beskrives som to modpoler, og at der åbenbart ikke skal meget feminisme til, før det er nødvendigt at kridte banen op og slå fast, at queer »ikke kun« er kvindekamp.

Ikke alene er det absurd overhovedet at ville claime »queer« uden at forholde sig til, hvordan queer-begrebet står i gæld til forskellige former for feministisk og lesbisk kamp og tænkning, det bliver endnu mere absurd, når man som Queer Jihad insisterer på samtidig at reproducere en karikatur af feminisme og kvindebilleder som helhed.

Queer Jihad i udvikling

Retfærdigvis skal det siges, at man ved en kronologisk gennemlæsning også fornemmer en vis udvikling hos medlemmerne af Queer Jihad. F.eks ændres den førnævnte definition af hate-crimes og gaybashing sig i sidste del af bogen til også at kunne omfatte andet end bøsser, ligesom der i de i sidste 80 ud af 300 sider glimtvis præsenteres refleksioner over queer med udgangspunkt i en cis-kvindekrop.

I det hele taget er den sidste fjerdedel af bogen en anelse bedre end resten, primært fordi teksterne her får lov at udfolde sig lidt mere og Queer Jihad dermed beviser, at deres fokuspunkt er lidt andet og lidt mere end hvide cis-pikke og egne navler.

Men netop fordi dette er et retrospektivt projekt, kunne man i både indledning og redigering have udnyttet muligheden for at kommentere og reflektere yderligere over denne

udvikling. Det har man valgt ikke at gøre, og her mener jeg, at Queer Jihad misser en afgørende chance for at nuancere deres projekt, og det er ærgerligt.

Bøsse er ikke lig queer

Queer Jihads *Se! Den heteroseksuelle verdensorden går i stykker* er en bog af og om bøsser og bøsse seksualitet, og selv med en meget bred fortolkning af hvad det vil sige at være bøsse, så berettiger det ikke til at kalde den her bog for noget som helst der starter med »queer...«

Muligvis kunne bogen være væsentlig for yngre bøsser i forskellige queerede udgaver. Måske har den også lejlighedsvis held til at slå igennem til andre yngre LGBT-personer med sine vigtige budskaber:

Der er andre som dig. Du er ikke alene. Seksualitet, kærlighed og begær mellem to eller flere indvilligende mennesker er aldrig nogensinde forkert. Du er værd at forsvare, og du må gerne slå igen. Fællesskaber og kollektiver kommer til at redde din røv, så du kan lige så godt opsøge dem hurtigst muligt.

Det er ikke uvæsentlige pointer, og ligeså uenig jeg er i de fleste af de grundlæggende politiske præmisser i bogen, lige så vigtig, synes jeg, ovenstående funktioner er.

Men *empowerment* og politisk inspiration videregives ikke ved at sparke ned ad, og man kommer ikke hurtigere frem i verden som bøsse ved at trampe kvinder og lesbiske ned på vejen. Og derfor kan jeg ikke engang, hvor gerne jeg end ville, anbefale bogen til ovenstående målgruppe.

Det her er en antifeministisk og lesbofobisk bog, som reproducerer nogle dødsyge og helt helt *old school* forestillinger om kvinder som ofre, som aseksuelle og som usynlige. Den præsenterer feminisme som værende i modsætning til queer-begrebet, lesbiske og transpersoners seksualitet ties stort set ihjel, og den gentagne brug af sætningen »bøsser og kvinder« er i mine øjne dels en uforståelig konstruktion af modsætninger, og dels en sær brug af kategorier.

Man behøver ikke at have læst Judith Butler for at konkludere, at det her er ikke queer, og det er ikke i orden.

Camilla Tved er medlem af redaktionen af Queerkraft.

Queer Jihad: *Se! Den heteroseksuelle verdensorden går i stykker* udkommer på forlaget Solidaritet fredag den 31. maj 2013.

[1] En cis-kønnet person lever i (overvejende) overensstemmelse mellem ens oplevede og biologiske køn. Altså, eksempelvis et barn, der fra fødslen bliver udråbt som pige og som senere også selv identificerer sig som pige og kvinde.

Redaktion: QueerKraft

Emneord: queer jihad | queerpolitik | boganmeldelse | hate crime | LGBT

Tak fordi du bruger Modkraft.

Vi håber du har læst noget interessant eller oplysende.

Du kan støtte Modkraft via MobilePay: **50 37 84 96**